

**Ενάντια στη διάχυση του φόβου,
τον ρατσισμό,
τα εθνικά ιδεώδη,
τον μιλιταρισμό,
την καταστολή**

Η φασιστική ατζέντα είναι πάντα κρατική ατζέντα.

Την περίοδο των εκτεταμένων κοινωνικών συγκρούσεων ενάντια στην κρατική/καπιταλιστική λεηλασία, η φασιστική ατζέντα, με την πολιτική εκπροσώπηση της χρυσής αυγής, πριμοδοτήθηκε από το κράτος ώστε να σταθεί ανάχωμα για να μην διασαλευτεί περισσότερο η τάξη και η κρατική εξουσία. Με την συνεχή διαφήμιση τους από τα ΜΜΕ και την πλήρη κάλυψη-στήριξη από την αστυνομία διέχεαν το ρατσιστικό/εθνικιστικό δηλητήριο με πογκρόμ σε πλατείες και δρόμους, εκφοβιστικές παρελάσεις στις γειτονιές και δολοφονικές επιθέσεις.

Σήμερα ζούμε σε μια εποχή όπου το κράτος, με αφορμή την υγειονομική κρίση, πλέον έχει αναλάβει από μόνο του (χωρίς τα φασιστικά δεκανίκια) την επιβολή της ατζέντας ενός ολοκληρωτισμού, όπου η διάχυση του φόβου, ο πλήρης έλεγχος στις γειτονιές, ο εθνικισμός, ο ρατσισμός, ο σεξισμός, ο μιλιταρισμός ανάγονται στα βασικά εργαλεία της κυβερνητικής πολιτικής.

Ο καθολικός έλεγχος της καθημερινής ζωής ήταν πάντα επίδικο για την εξουσία. Με αφορμή τον ιό SARS-CoV-2, το κράτος επέβαλε καθεστώς καραντίνας στο σύνολο του πληθυσμού, συνεχή μέτρα υγειονομικού ελέγχου και πειθαρχικά μέτρα καταστολής για όσες και όσους δεν συνετίζονται. Οι κυβερνητικοί υπάλληλοι, ειδικοεπιστήμονες, και τα ΜΜΕ **διαχέουν** συστηματικά **τον φόβο** τόσο με καθημερινές αριθμητικές επιδείξεις νεκρών και κρουσμάτων όσο και με υποδείξεις «υπευθυνότητας» με ολίγη «ατομική ευθύνη». Η πολιτική εξουσία προσδίδει πολεμικό χαρακτήρα με άορατους εχθρούς και έκτακτα διατάγματα για ατομική απομόνωση και κοινωνική αποστασιοποίηση, αναδεικνύοντας την ένταση με την οποία ασκούνται οι κρατικές πολιτικές για τον έλεγχο κάθε πτυχής της κοινωνικής ζωής. Ενώ ο **ρατσισμός** ως θεμελιώδης μορφή κυβερνοπολιτικής εντείνει περαιτέρω τους διαχωρισμούς, τη θανατοπολιτική, την κατάσταση εξαίρεσης, τον εγκλεισμό των μεταναστ(ρι)ών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και τους υποδεικνύει συστηματικά ως εθνική και υγειονομική απειλή.

Παράλληλα, η περίοδος των τελευταίων μηνών έντασης με το κράτος της Τουρκίας, έφερε ξανά στο προσκήνιο τους διακρατικούς ανταγωνισμούς και τις πολεμικές ιαχές. Ο ελληνικός εθνικισμός τρέφεται από την αντιπαράθεση με τον «αιώνιο εχθρό» και οι κυβερνητικές στρατηγικές δημιουργούν ευφάνταστα πιάτα, με απαραίτητο συστατικό πάντα **τα εθνικά ιδεώδη**. Η επίταση του εθνικισμού από την κρατική διαχείριση, επιδιώκει να συσπειρώσει τον εθνικό κορμό στην «εθνική αφήγηση» της παραίτησης, της ανάθεσης, της πειθαρχίας, της κοινωνικής/ταξικής νηνεμίας, του καναπέ με σημαία στο σύνθετο. Την ίδια στιγμή οι ανταγωνισμοί για τις ΑΟΖ, τα αβαθή και τις υφαλοκρηπίδες αποτελούν την κορωνίδα της εθνικής ανάτασης, πουλώντας φαντασιακές πετρελαϊκές κοιτίδες ανάπτυξης και πλούτου. Όσο τα κράτη όμως θα δημιουργούν την πολεμική «προσφορά», άλλο τόσο θα συμμετέχουν και στη «ζήτηση» των εξοπλιστικών δαπανών, ενώ τα δισεκατομμύρια που θα πέσουν για μια ακόμη φορά σε μαχητικά και φρεγάτες, προς τέρψιν φυσικά της εθνικής ασφάλειας, είναι ένα από τα ζητούμενα της ίδιας της πολεμικής διαδικασίας που αναπαράγεται από τα κράτη.

Η καταστολή δεν θα μπορούσε να υπολείπεται σε ένταση και ποιότητα. Από τα χιλιάδες πρόστιμα μη συμμόρφωσης στα υγειονομικά μέτρα μέχρι τις εκκενώσεις και απαγορεύσεις εκδηλώσεων στις πλατείες και τους δημόσιους χώρους. Από τα πογκρόμ της αστυνομίας στην πλατεία Βικτωρίας μέχρι τη δημιουργία κλειστών κέντρων κράτησης για τις/τους μετανάστριες/ες. Από τις εκκενώσεις των καταλήψεων, την Terra Incognita στη Θεσσαλονίκη και τη Rosa Nera στα Χανιά Κρήτης, μέχρι την ψήφιση του νόμου για τον περιορισμό των διαδηλώσεων.

ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΝΙΚΑΙΑ

Στις γειτονιές μας και ειδικά **στη Νίκαια** η επικέντρωση της Χρυσής Αυγής ήταν κεντρική πολιτική της επιλογή. Απο τα συγκεκριμένα γραφεία ήταν που οργανώθηκε και ξεκίνησε το τάγμα εφόδου που δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα πριν 7 χρόνια στην Αμφιάλη. Δεν ήταν καθόλου τυχαία η προσπάθεια των φασιστών να εγκατασταθούν και να προσπαθήσουν να επιβληθούν σε περιοχές που χαρακτηρίζονται ως γειτονιές εργατών, μεταναστών και προσφύγων. Η πλατεία του Αγ. Νικολάου στη Νίκαια ήταν από τους κύριους στόχους με τα κατάπτυστα μοιράσματα τροφίμων μόνο για έλληνες, με φιέστες και ομιλίες, με τραμπουκισμούς, ξυλοδαρμούς και δολοφονικές επιθέσεις κατά μεταναστών.

Σήμερα το κράτος, με αφορμή τη δημιουργία του σταθμού Μετρό στην πλατεία Αγ. Νικολάου και με όχημα το ιδεολόγημα της ανάπτυξης, με τα αστυνομικά τάγματα εφόδου του αυτή τη φορά, επιχειρεί σχεδόν καθημερινά να εκφοβίσει τους εκατοντάδες μετανάστριες/ες θαμώνες της πλατείας, με ελέγχους, τραμπουκισμούς και συλλήψεις. Για μια ακόμη φορά οι μετανάστριες/ες βιώνουν την εντεινόμενη καταστολή και για μια ακόμη φορά αντιστέκονται μαζί με αλληλέγγυους κατοίκους.

Ο φασισμός θα παραμένει πάντα το παιδί του συστήματος που τον γεννά και τον θρέφει. Πέρα από τις δίκες που ξεπλένουν το κράτος και τους μηχανισμούς του, μακριά από τις θεσμικές αυταπάτες και την ψευδαίσθηση ότι ο φασισμός αντιμετωπίζεται με πολυσέλιδες δικογραφίες, ο αγώνας ενάντια στο φασισμό είναι και αγώνας ενάντια στην επικυριαρχία του φόβου και του ελέγχου. Είναι αγώνας ενάντια στις διακρίσεις και τους πλαστούς διαχωρισμούς, στις εθνικές σημαίες και την πατριδολαγνεία, στην υποταγή και τη στράτευση. Ο αγώνας ενάντια στο φασισμό είναι ταυτόχρονα και αγώνας ενάντια στο κράτος.

Αυτοοργανωμένες κοινότητες αγώνα και αλληλεγγύης σε κάθε γειτονιά

Πάροδος - αυτοοργανωμένος χώρος έκφρασης, αλληλεγγύης και σύγκρουσης

Ρεσάλτο - αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης

Συνέλευση της πλατείας Κερατσινίου – Δραπετσώνας